

de ikke opkasted sig dette Spørgsmaal? Mon ikke netop, fordi det slet ikke er falsket dem ind at ville undslaae sig for dette Hverv, selv om de vare blevne oplyste om, at de kunde det, med andre Ord: mon der ikke netop deri, at en saadan Uklarhed kan herske i Befolkningen med Hensyn til dette Punkt, ligger et Beviis for, at man ikke har havt Vanffelighed ved ad Frivillighedens Bei at faae disse Poster besatte? Det har ikke været vanffeligt og vil heller ikke blive det; thi at denne Lov skulde gjøre det mere vanffeligt end tidligere, kan ikke paastaaes, idet den jo forhoier Betalingen for Eighnsmændene over, hvad den tidligere har været. Men naar det saaledes forekommer os, at der ikke egentlig kan siges at være en tilstrækkelig Grund til at gjøre nogen Forandring i den gjældende Lovgivning i denne Henseende, saa forekommer det os paa den anden Side, at der er mange Grunde, der tale derimod. Det kan dog ikke nægtes, at Posten som Eighnsmænd er af en ganske anden Bessaffenhed end alle de andre Arter af Bestillinger, som ere Gjenstand for tvungent Ombud. Der kan være overordentlig Mange, som finde det ganske naturligt, at de, naar de ere deelagtige i de Goder, som Communen hyder, ogsaa maae overtage de communale Hverv, som i Almindelighed ere Gjenstand for tvungent Ombud, selv om de ingen synderlig Lyst have dertil, men som derimod ville finde, at det næsten maatte betragtes som Tyranni, som formelig utaaleligt, naar man vilde tvinge dem til at overtage en Post som Eighnsmænd, for hvilken de, saaledes som de nu engang ere indrettede, føle en afgjort Modhydelighed. Dette er i Udvalgets Fleertals Dine et Indgreb i den Enkeltes personlige Frihed, som gaaer langt ud over, hvad naturlig Billighed og Retfærdighed kan begrunde. Og medens Udvalgets Fleertal paa den ene Side maa gjøre denne Betragtning gjældende, forekommer det os paa den anden Side, at det ogsaa maa indrømmes, at det umuligt kan være af Interesse for den Sag, som dette Lovudkast gaaer ind paa at fremhjælpe, at lade disse Bestillinger udføre af Personer, som man tvinger dertil; thi efter den menne-

skellige Skræbelighed kan man dog virkelig ikke vente, at en saadan Bestilling, naar den udføres med Uvillie, af Føls, som finde, at man derved begaaer den største Uretfærdighed mod dem, skal blive udført paa en Maade, hvormed man kan være vel tjent. Dertil kommer, at det gjælder om denne Bestilling, at, naar den skal udføres godt, maa det ganske vist anses for onskeligt, at den udføres af Mænd, som have lang Praxis i saa Henseende, og at det derfor paa ingen Maade kan være godt, om det blev indført, at Eighnsmændene skulle verle hvert tredje Aar, saaledes som det jo er paatænkt i dette Udcast. Nu er det ikke saaledes; men Reglen er, at den, der engang er udnævnt til Eighnsmænd, vedbliver at være det, indtil det af en eller anden Grund bliver nødvendigt, at han ophører dermed. Netop heri tilstaaer jeg, at jeg finder et Argument for, at det neppe kan forholde sig saaledes som det ærede Mindretal i Comitteen har meent, at det forholder sig med Hensyn til den almindelige Opinion mellem Befolkningen, thi det er jo dog ikke det Almindelige her i Landet, at tvungne Ombud paalægges Nogen for Livstid; det Almindelige er jo, at tvungne Ombud kun gjælde for en vis Tid, og nu vil jeg spørge, om da disse nuværende Eighnsmænd, som vide, at de ikke ere antagne paa en vis Tid, men at de skulle vedblive at være det saalænge, indtil der kommer særegne Grunde, hvorfor de maae ophøre at være det, om de virkelig skulde mene, at de ere tvungne til at modtage dette livsvarige Hverv. Som Følge af, hvad jeg her har udvillet, er det altsaa, at Udvalget kommer til det Forslag, som her er stillet. Udvalget troer, at det ligesaalidt i Fremtiden som tidligere vil have nogen Vanffelighed at faae disse Poster besatte ad Frivillighedens Bei, og Udvalget skulde derfor ikke i og for sig have fundet det fornødent at foreslaae nogen Bestemmelse om, hvorledes man skal bære sig ad, naar man ikke kan faae frivillige Eighnsmænd, ligesaalidt som saadanne Bestemmelser tidligere have cristeret; men da Spørgsmaalet engang er reist, har man dog meent, at det vilde være rigtigt at nævne den Bei, der i saa Fald bør følges,